

The Salvation Army, een leger dat nimmer capituleert!

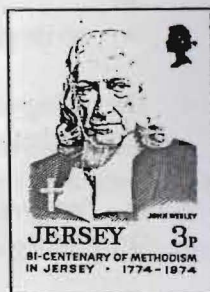
Over een thematische verzameling als resultaat van een belangstellingsgebied krijg je het als je met Wim van Bavel over zijn postzegelverzameling begint. In zijn jeugd in Amsterdam zag hij de heilsoldaten in de straten en op de pleinen en als kwajongen vond hij het allemaal wel geinig. Eenmaal volwassen bleef dat beeld uit zijn jeugd hem bezig houden en verdiepte hij zich in het eigenlijke werk van het Leger des Heils. In 1978 leidde dit tot het filatelistisch verzamelen van materiaal dat hij op beurzen over dit onderwerp in handen kon krijgen. Het mooie van zo'n verzameling is, aldus Wim van Bavel, dat zij nooit af is. Je blijft altijd op zoek naar nieuw materiaal om je verzameling mooier te maken en aan te vullen. Intussen heeft hij met zijn verzameling al enkele successen op tentoonstellingen behaald met als hoogtepunt de medaille van de Academie voor Filatelie.

In de komende afleveringen willen wij u een indruk geven van deze thematische verzameling over The Salvation Army, waardoor misschien ook bij u het idee opkomt om op filatelistisch gebied iets met een hobby of belangstellingsgebied te doen.

The Salvation Army, een leger dat nooit capituleert!

Het verhaal begint bij het Methodisme van John Wesley: een afscheiding van de Anglicaanse kerk; men hield zich niet alleen bezig met prediken, maar ook met bezoeken aan zieken, gevangenen en bemoeide zich met de schrijnende armoede.

Ook ene William Booth leerde in zijn jeugd die armoede kennen en hij bekeerde zich tot het Methodisme.

Een conflict met de Methodistische Kerk leidde ertoe dat hij samen met zijn vrouw Catherine Mumfort zijn eigen weg ging en de East London Christian Mission stichtte, later werd gewijzigd in The Salvation Army.

Dit leger breidde zich in een korte tijd als een olievlek over de wereld uit en werd in Nederland bekend als het Leger des Heils.

The Salvation Army is in de eerste plaats een kerkelijke organisatie, maar doet daarnaast op maatschappelijk terrein veel werk. Alle heilsoldaten onthouden zich van alcohol, tabak en drugs

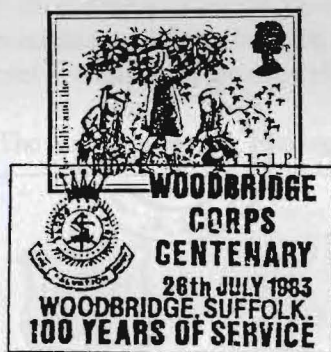

Om de mensen te bereiken die geen kerkdiensten bezoeken, worden er openluchtsamenkomsten georganiseerd, waarop muziekkorpsen, zangkoren en moderne zang- en muziekgroepen ook niet-kerkelijke muziek ten gehore brengen.

Ook The Salvation Army is opgebouwd als een echt leger met rangen. De eerste generaal was de stichter, William Booth, die

opgevolgd werd door zijn dochter, Evangeline. Overigens is de benoeming van de generaal niet volgens erfrecht, maar gebeurt dit door de Hoge Raad.

Het Leger bestaat uit corpsen, kerkelijke gemeentes, dat bovendien fungeert als dienstencentrum van waaruit sociale hulp geboden wordt.

Het internationale hoofdkwartier van The Salvation Army is in Londen gevestigd.

The Salvation Army
7.45 PM
JUL 8 089

Eind 19^e eeuw was de armoede groot in Groot-Brittannië, waardoor ook postzegels bij bedrijven werden ontvreemd om ze in te wisselen tegen baar geld.

Doordat er in die tijd geen frankeermachines en geen frankering bij abonnement was, hadden bedrijven grote voorraden postzegels deze "perfins" dienden in de eerste plaats diefstal te voorkomen, maar ook de naamsbekendheid van het bedrijf werd op deze manier vergroot.

Wellicht om de laatste reden heeft ook The Salvation Army perfins gebruikt, want als middel tegen diefstal komt niet overeen met zijn principes: het Leger wantrouwt immers geen enkel mens.

Het nationaal hoofdkwartier in Nederland is in Amsterdam.

VIJF EN ZEVENTIG
JAAR DIENST
1887-1962

The Salvation Army voert zowel een vlag als een wapen die beide verwijzen naar de opdracht die het Leger heeft in de verkondiging van het evangelie.

Het uniform droeg mede bij aan de herkenbaarheid, maar gaf ook een zekere bescherming voor de heilsoldaten zelf.

Voor de vrouwelijke soldaten hoort daar een dameshoed, een Bonnet, bij die ontworpen is door Catherine Booth. In Nederland wordt deze hoed ook wel "hallelujahoed" genoemd

"Muziek is voor de ziel wat de wind is voor de zeilen" aldus William Booth. Het leger maakt altijd veel gebruik van muziek bij de verkondiging van het evangelie. Daaraan werken muziekkorpsen en groepen veelvuldig mee.

Hoewel natuurlijk William Booth als oprichter het meest bekend is, waren er ook in diverse andere landen pioniers die gedurende een groot aantal jaren hun werk verrichten: Othilly Tonning in Oslo, Mary Booth in Jamaica

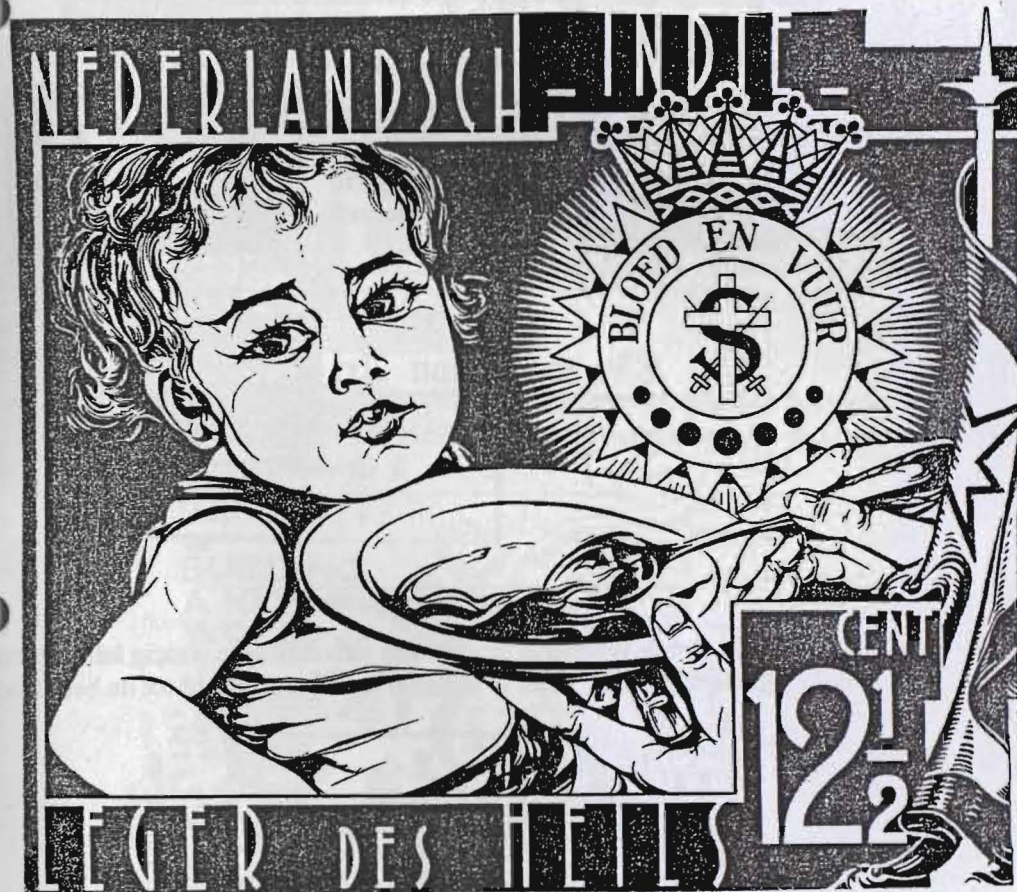
Het leger deed ook veel aan de opvang van kinderen en de verpleging en verzorging van ouderen, ook in de Derde Wereld.

In veel grote steden heeft het Leger des Heils een Goodwill Centrum ingericht, waar, ook door de politie, daklozen, wanhopige mensen, verslaafden, weggelopen kinderen naar worden verwezen.

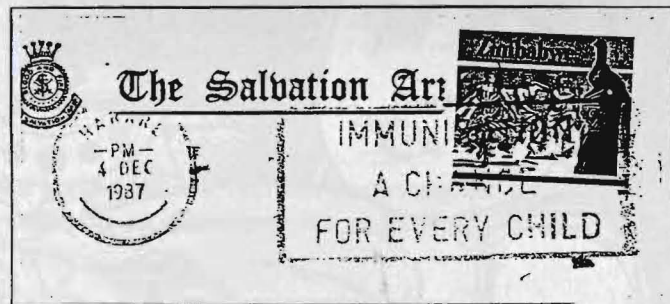
In de gezondheidszorg is het Leger des Heils ook erg actief. In 1937 werd er in Bandoeng een landelijke hygiëneconferentie gehouden.

Het Leger pleitte hier voor professioneel personeel voor de medische zorg in de binnenlanden en voor de aanschaf van medische apparatuur en voertuigen om de mensen in de binnenlanden te kunnen bereiken.

Bij het Leger des Heils in voormalig Nederlands Indië was luitenant-kolonel Th. Bridson, jarenlang werkzaam. Hij wijdde zijn leven voor een groot deel aan de verzorging van leprozen.

In de Derde Wereld is er voor een gehandicapte weinig kans op een goede toekomst. Vaak is deze persoon veroordeeld tot de bedelstaf.

Door deze zorg geeft het Leger de mensen weer vertrouwen in de toekomst, ook in de Derde Wereld.

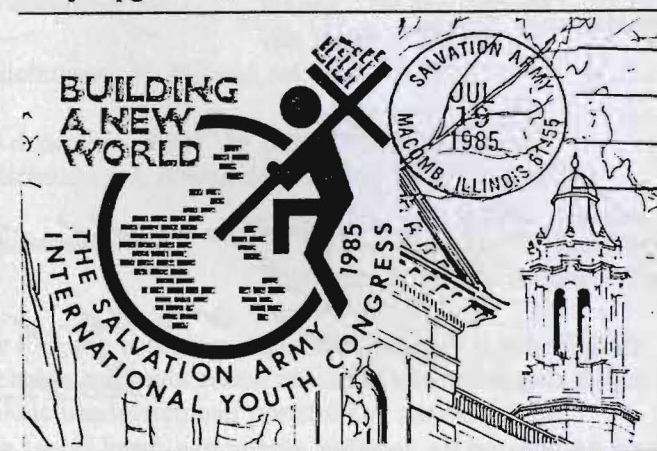
Het Leger bekommert zich ook over de jonge mensen in de samenleving. In de sector Jeugdwelzijnszorg probeert het Leger te zorgen voor de opvang van kinderen van werkende ouders door het openhouden van kinderdagverblijven, maar ook voor de

opvang van onder voogdij geplaatste kinderen.

Men stichtte tehuizen voor kinderen die door omstandigheden niet meer in het eigen gezin konden verblijven.

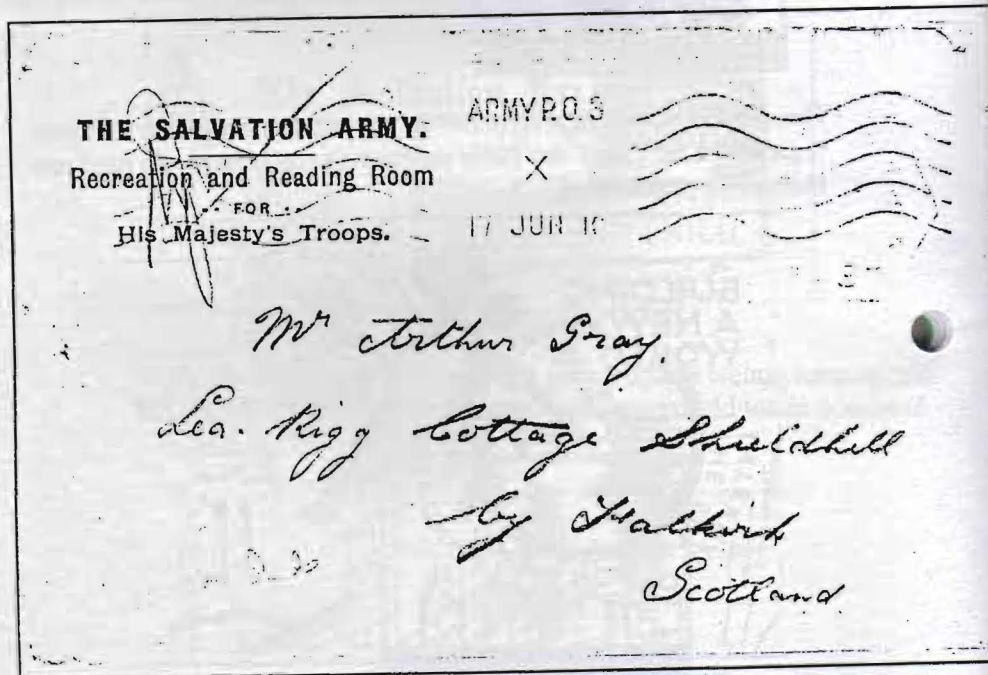
Om de zorg voor jongeren onder de algemene aandacht te brengen organiseert het Leger des Heils regelmatig congressen die rond een thema zijn opgebouwd.

Ook gedurende de beide wereldoorlogen was het Leger des Heils actief. In 1895 werd het rode schild het symbool van het Leger des Heils. Het was voor een ieder een teken van herkenning. In tijden van oorlog diende het Leger des Heils als steun voor de militairen, voor de strijdkrachten en voor soldaten die in kampen ondergebracht werden.

Het Leger des Heils legde eigenlijk de basis voor de huidige militaire tehuizen: de frontsoldaten konden gebruik maken van de onderkomens van het Leger voor recreatie en konden daar in een ontspannen sfeer een brief naar huis sturen.

wordt vervolgd